

4. ПОКАЯНИЕ. КАК ДА СЕ СПРАВИМ С ГРЕХА?

а) Ключови стихове

Д.А. 2:38-39

Лк. 15:7-10

Ез. 18:30-32

б) Въведение

За да станеш християнин или дете на Бога, първата необходима стъпка е да се покаеш. Като погледнем оригиналния гръцки и еврейски текст, получаваме по-ясна представа за значението на тази дума. Гръцката дума, преведена като 'покаяние' е metanoia, което означава 'да имаш друг ум или да промениш курса след по-проницателно разбиране' (Мт. 4:17; Мк. 1:15). Една от еврейските думи, преведена като 'покаяние' е shub, със значение 'да се обърнеш обратно' (3 Цар. 8:47; Ез. 14:6). Днес думата 'покаяние' означава просто чувство на съжаление за това, което си направил, или да скърбиш за нещо, но както виждаме в библейските термини има по-дълбоко значение от това. В действителност, да се покаеш, е първият акт при ученичеството.

в) Какво е истинското покаяние?

То е цялостно обръщане в мисли и действия.

(i) Ние променяме мисленето си

Човешката природа има ново естество - отвращение, което идва от последствието на греха. Разбираме, че това, което е в нас е абсолютно противно за светия Бог.

(ii) Ние променяме действията си

Обръщаме се към Бога от нашето непокорство, егоизъм и противопоставяне. Отдалечаваме се от греха и предаваме себе си на Бога и правим Исус свой Господ.

г) Три важни елемента при покаянието**(i) Покаянието е познавателно**

Това много просто означава, че има нещо, което трябва да се разбере. Покаянието включва разпознаване на нашия грях и неговата отвратителност в очите на святия Бог. Бог иска да видим греха си и да го сравним с Неговата святост. Бог иска да видим, къде стоим ние с Него. Той иска да предадем живота си в Неговите ръце и да позволим на Святия Дух да ни показва тези неща особено, когато четем Словото на Бога.

(ii) Покаянието е емоционално

Ако истински разберем състоянието си пред Бога, ние ще имаме силна емоционална реакция (Ис. 6:5). Тя ще включва дълбоко оскърбление и съжаление (Пс. 51:9). Ще чувстваме тежината на всичко, което е грешно в живота ни. Това чувство може наистина да бъде премахнато, само когато минем през мястото, където получаваме Божията простителност (2 Кор. 7:9,10). Част от работата на Святия Дух е благочестивото съжаление, което ни води до мястото, където ще получим Словото на Бога за нашия живот.

(iii) Покаянието е волево

Това означава, че участва и волята. Покаянието е промяна на ума, сърцето и волята, в действителност - цялата посока на един човешки живот. Това е обръщане. Това е кръгом и началото на един нов живот, живян със Божията сила. Инициативата за този акт на покаяние е в Бога, в това, че ни показва

нашата нужда и състоянието ни пред Него, но ние трябва да действваме според това откровение (Рим. 2:4). Изборът е наш!

д) Силата на опрощението

Покаянието не е само, опрощението е негов духовен близък. След като сме преживели тежко стои състояние в присъствието на Божията святост, ние трябва да преживеем величието на Божията любов и милост. Бог даде единородния Си Син, за да имаме опрощение. Това Му струва много, но ни показва, колко много ни възлюби (1 Ин. 1:7-9). Има само един начин, за да се освободим от греховете си и то чрез устата, т.е. да ги изповядаме. Бог ще ни прости, ако в същото време приемем Исус като наш Господ и Спасител. Когато направим това, Бог ще забрави, че сме съгрешавали. Той изчиства нашия грях от паметта Си. Ние не трябва повече да се чувстваме осъдени или виновни, защото Бог ни е приел.

"Или презираш Неговата богата благост, търпеливост и дълготърпение, без да знаеш, че Божията благост е назначена да те води към покаяние."

Рим. 2:4

е) Въпроси и дискуссионни точки

1. Можем ли истински да се покаем, ако не знаем, как Бог гледа на нашия живот и действия?
2. Защо не е достатъчно само да съжаляваме за греховете си?
3. Ще бъде ли животът ни отегчителен и скучен, щом като трябва да се откажем от толкова много неща?
4. В практически план, кое ще доведе до истинско покаяние във всекидневния ни живот?
5. Когато вървим по Божия, вместо по нашия собствен път, какво ще царува в сърцата ни? (Кол. 3:15-17)

ж) Обобщение и приложение

1. Това, на което се предаваме и изпълваме умовете си, накрая ще стане най-важното нещо за нас.
2. Ние трябва да се покаем като се обърнем от грешките си и егоистичните пътища и се обърнем към Бога и тръгнем по Неговия път. Той ни обича, познава и желае най-доброто за нас.
3. Трябва да свалим себе си от престола в нашия живот и да се предадем на Бога и Неговото водителство. Нека Исус да бъде нашия Господ.